

liberal ungdom

Nr 2/2019

TEMA: EUROPAVAL

luf

LIBERALA
UNGDOMSFÖRBUNDET

#18

liberal ungdom

Ledare

Det är en skam för det svenska språket att "valrörelseförkylning" inte är ett etablerat begrepp i Svenska Akademiens Ordlista (SAOL). De må ha haft det stökigt på senaste tiden, men någon borde verkligen ha sett behovet av ett eget ord för denna folkliga sjukdom.

Valrörelseförkylning kännetecknas av att den är oerhört seglivad och aldrig riktigt går över. Den ligger latent länge och kan nästan glömmas bort, men bryter åter ut var fjärde septembermånad och var femte vår. Det vanligaste symptomet än en ledvärk som försvårar spännandet av buntband -något som är nog svårt ändå.

Hanterandet av sjukdomen får snällt vänta till en utsedd måndag efter en särskild söndag, då konvalesscenten känner sig redo att prioritera det egna välmåendet igen.

Skämt åsido så är det viktigt att vi tar hand om oss själva trots att det politiska livet går på högvarv just nu. Det måste helt enkelt erkännas att två valrörelser på samma skolår - med bokbord och partister som "skulle behöva lite LUF:are här ute" - stimulerar immunsystemet. Valrörelsen fortsätter inte länge till, men det ska du.

Vill du kraftsamla i soffan en eftermiddag är det faktiskt helt okej - och i detta nummer får du perfekt sällskap. Skribenterna får sällskap av en viss femteplatsare och en hallänning who went Väst, och självfallet även vår FO.

Trevlig läsning!
Karin Pettersson, Redaktör

innehåll

TEMA: Feminism

S 2-3 Ledare, redaktion och produktion

S 4-7 Hänt i LUF-landet & EU-vals kampanjer!

S 8-10 När folkpartister blir partyprissar

S 11-13 Halt! Här får ingen passera

S 14-15 Snart ser vi resultatet

S 16-18 "Stödet från LUF ger energi!" Intervju med Anders Rehnberg.

S 19-21 Var är visionerna?

S 22-24 Det är inte vårt ansvar

S 25-27 Hvad vilja Europa?

S 28-29 FO-krönika

S 30 EU - LUF Kalmar-sund

redaktion och produktion

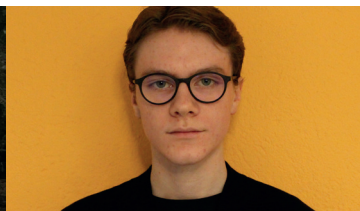
Kontakta redaktionen på: karin.pettersson@me.com

Karin Pettersson
Redaktör

Philip von Schéele
Skribent

Marcus Willershausen
Skribent

Ani Daspanyan
Skribent

Love Frisell
Skribent

Amanda Johansson
Illustratör

Emilie Tilstam
Layout

Ansvarig utgivare

Thea Andersson

Layout och redigering

Emilie Tilstam

Tryck

Danagård Litho

Omslag

Amanda Johansson

Alla bilder licensierade under
Creative commons

Liberal ungdom ges ut av
Liberala ungdomsförbundet och utkom-
mer fyra gånger om året.

LUF är Liberalernas ungdomsförbund, och
verkar för individuella rättigheter, mark-
nadsekonomi och global frihet.

Bli medlem på luf.se.

**LIBERALA
UNGDOMSFÖRBUNDET**

hänt i luf-landet: kickoff inför EU-valet

Den 13:e till 14:e april hade LUF sin valkickoff på Sankt Eskils Gymnasium i Eskilstuna. Ungefär femtio LUF:are från hela landet hade samlats för att tillsammans pepa inför valrörelsen. Många roliga stunder, intressanta workshops och lärorika föreläsningar fyllde helgen i Uffes gamla skolkorridorer.

Lördagens föreläsare var Fredrik Brange från Liberalerna i Lund och Mattias Goldman, VD på Fores, som pratade om “Hur vi vinner valet”, respektive EU:s miljöpolitik.

Dagen fortsatte med en middag, och de pass som hade delats ut på lördagen kontrollerades noggrant. Alla EU medborgare fick komma in direkt men andra var tvungna att vänta på ett visum. Britterna råkade ut för mer krångel med myndigheterna än någon annan och fick vänta extra länge.

Kvällen fortsatte med "Smartare än en 5:e platsare", där vi fick nöjet att se vår kloka EP-kandidat Anders skina med sina EU-kunskaper. De som ställde upp mot Anders var Emma Bjarnevik, Hannes Sjöberg och Linn Rydberg. Efter tävlingen började LUFs alldeles egna Eurovision där LUF Kalmarsund vann med låten "EU" mot LUF Storstockholms tappra bidrag "Fångad av Europa". Texterna till båda dessa hittar du längst bak i tidningen!

Under söndagen hölls det olika workshops, och dessa handlade inte bara om EU och EU:s politik, utan också om ledarskap och att sälja in debattartiklar. Helgen avslutades med en introduktion av vårt nya fantastiska kampanjmaterial som blev väldigt omtyckt av alla. Och en sak är säker, när vi nu glatt bedriver valrörelse trots att vi knappt återhämtat oss från i höstas - it's all because of EU!

EU-vals kampanjer!

Nu är det inte långt kvar till Europavalet och LUF:are i hela landet kampanjar, debatterar, värvar och bokbordar som om det inte finns någon morgondag.

Ani Daspanyan & Emilie Tilstam

När folkpartister blir partyprissar

Hur i helvete ska det gå nu?

Den frågan har slagit mig gång på gång under det senaste halvåret. Först genomled vi en lång regeringsbildning som slutade i en kompromiss där ingen var helt nöjd. Men jag intalade mig själv att det var lugnt, det är trots allt EU-politiken som kommer att stå i centrum i valet. Och när det kommer till EU är vi ju ändå överlägsna alla andra.

Efter det hände problem efter problem som gjorde att osköna MUF:are gång på gång fick chansen att håna oss på Twitter. Partiledaren meddelade sin avgång, förstanamnet petades, en snål smålänning fuskade till sig pengar och därtill låg opinionssiffrorna på samma procentenhet som folköl.

Det är kort sagt inte så konstigt att det var med ett visst vemod jag reste till Europas huvudstad för att spendera två dagar med folkpartister. Samma folkpartister som de senaste månaderna bara har bråkat inför öppen ridå och läckt saker till media. Dessutom kan vi ju vara ärlig

ga och erkänna att folkpartister ofta kan vara rätt torra. Men jag skulle åtminstone få dricka körsbärsöl, hänga med alla andra LUF:are och köpa EU-merch så resan kändes helt okej trots allt.

Tyvärr hann jag aldrig dricka någon körsbärsöl under de där två dagarna. Jag fick inte heller någon rolig grej med EU-stjärnor på med mig hem.

Jag fick otroligt mycket mer än så.

Femtio folkpartister åkte till Bryssel för en spetsutbildning inför valet. Detta för att valledare och kandidater skulle vara så förberedda som möjligt, när det är EP-val är det extra allt som gäller. För att vara Sveriges mest europavänliga parti kommer med förpliktelser. Du måste helt enkelt kunna EU bättre än alla andra. Givetvis var det en utbildning i folkpartistisk klang, fylld med fakta, siffror och katederundervisning. Men det är trots allt inte statistik och reformplaner jag tar med mig från resan.

För det jag tar med mig är alla de saker runt omkring själva utbildningen som förgyllde närvaron. Att träffa folkpartister som är lika taggade som oss LUF:are på att faktiskt vinna val. Som vill knacka dörr och kämpa istället för att nöja sig med att dela ut blåklintsfrön på något litet torg.

Att få uppleva känslan som sprider sig i ett rum med femtio folkpartister när Cecilia Malmström skrider in i rummet. Huvuden vändes, hakor föll till knäna och jag är rätt säker på att några hjärtan hoppade över ett slag. Jan Björklunds katederundervisning avbröts på ett sätt som inte ens en störig hockeykille längst bak i klassrummet kan klara av.

Hur Malmström sedan avbröt sitt tal och bad en av oss att inte filma hennes tal så att hon kunde tala fritt utan att orsaka en internationell kris. Sedan listade hon på tydlig göteborgska åtminstone fem saker som var för sig hade utlöst varsin internationell kris. Detta gav oss en känsla av att få vara med de stora, inte längre undagömda vid ett barnbord i hörnet. Att få chansen att ställa frågan om hur Trump är till någon som förhandlat frihandelsavtal med honom ger mervärde till ens engagemang.

Men det bästa av allt var egentligen på kvällen när folkpartisterna

chockade mig. Först avverkades en cena enorme på italiensk restaurang där rödvinet flödade. Därefter marscherade vi iväg i samlad trupp till ett torg där folk som jobbar på parlamentet har afterwork varje torsdag. Här byttes vinet ut mot ljus lager och trängsel genom mängder av berusade européer. Att stå där och se den reslige Johan Pehrsson pressa sig igenom folkmassan med fyra öl i händerna och ett leende som sträckte sig från öra till öra var en underbar syn jämfört med den typiske folkpartisten som man träffar på nomineringsmöten.

Kvällen fortsatte i dur för oss LUF:are som var på plats, bort till en sunkig karaokebar där det sjöngs både ABBA och Ace of Base. Sedan såg vi hur dörarna slogs upp.

In stiger partitopparna. Maria Weimer och Jan Björklund glider kolungt in med Liberalernas pressekreterare och slår sig ner i en soffgrupp. Till vår stora förtjusning smyger så småningom den store ledaren fram till bardisken med en låtönskan i handen.

Detta kan vara det hittills största ögonblicket i min politiska bana. Jan Björklund kliver upp på scen iklädd en mörkblå skjorta och kör passande nog Paul Ankas låt "My Way".

Inför en lyrisk publik som vajade i takt till de svengelska tonerna, medan en viss Maria Weimer drar en vals på golvet sjöng Jan ett solo som jag bara kan lyfta på hatten åt. Det kändes på något vis som en avskedsgåva till oss valarbetare. Att kunna bjuda på sig själv utan någon risk och ge oss denna minnesbild är något jag kommer vara Jan Björklund evigt tacksam för.

Så vad lärde jag mig på denna utbildning i Bryssel inför Europaparlamentsvalet 2019? Jag lärde mig att folkpartisterna är lika glada i att basera sina åsikter i fakta som

vi LUF:are är. Att folkpartister är lika glada i öl som valfri student. Och slutligen, att Jan Björklund har en betydligt bättre sångröst än man kan tro.

Så den oron jag tidigare haft har på grund av tidigare nämnda anledningar har försvunnit.

Men nu växer det sig ändå en ny oro, för när folkpartisterna blir partyprissar - Vad händer då med världen?

Hannes Sjöberg

Halt! Här får ingen passera.

Under vårens valrörelse har alla partier fått chansen att presentera sina idéer och visioner för det Europa man vill eftersträva och söka mandat för i EP-valet. Många av de mer framträdande av dessa visioner och idéer handlar om att stärka den yttre gränsen eller på annat sätt "säkra" eller fördjupa samarbetet kring den.

Kort sagt, Ett hopkok av mer eller mindre effektiva planer som alla syftar till att signalera en sak. Det ska bli svårare för andra, i synnerhet de som motiveras av flyktskäl, att ta sig till Europa. I det här sammanhanget blir det svårt att inte tänka på det numer klassiska "Mitt Europa bygger inga murar" som ekade i Sverige för bara ett par år sedan. Den lågt hängande frukten kring vad upphovsmannen själv senare gjorde har redan plockats men uttalandet i sig är fortfarande intressant av andra orsaker.

En grundsten i vår kontinents historia är att hon har präglats av murar. Att vi ens ser denna samling länder som har kommit att definiera konceptet "Europa" som någon sorts enhet är en direkt följd av isolering. Vatten omgiver oss åt alla håll utom ett, och där tornar en ogenomträng-

lig bergskedja upp sig följd av en närmst obebodd slätt. Den första sortens europeiska enighet, om man använder ordet enighet väldigt liberalt, var Romarriket. Något de ägnade mycket tid och resurser åt var att bygga murar norrut för att skilja sig ifrån dem de ansåg ociviliserade. Här finns även en sorts modern ironi i placeringen av den mest kända av dessa murar. Hadrianus mur byggdes på 100-talet och satt som ett skärp från Irländska sjön till Nordsjön. Muren skulle markera slutet på Europa, och idag skär den tvärs igenom dagens Storbritannien.

När dessa områden senare inkorporerades i det som nu kan kallas Europa fortsatte man med externa murar. En stor del av medeltiden ägnades åt att stoppa olika riken från mellanöstern - som till exempel det Osmanska - från att ta sig fram i Grekland och på Balkan. Medeltiden i Europa var såtillvida en tid av stark avskärmning från omvärlden och enligt dagens nationalistiska argument bör det även ha varit en tid då vi innanför murarna levde i frid och fröjd med varandra. Så var inte fallet.

Tvärtom så är Europas historia präglad av blodiga konflikter och när man

tröttnade på att slå ihjäl varandra här, reste man till andra kontinenter för att slå ihjäl folk där istället. Att isolera sig är alltså inget sätt att bygga säkerhet på - eftersom man fortfarande inte löst det grundläggande problemet. Hur ska människor och stater ska kunna leva sida vid sida, oavsett man har en yttre mur eller inte?

I modern historia kan det även konstateras att en av de mest betydande sakerna för diskussionen om det Europa kretsar kring just en mur. Delningen av öst och väst som skar rakt genom kontinentens hjärta. Historiskt sett skiljer sig Järnridån markant från andra murar eftersom den byggdes med ett till synes annat syfte: den skulle stoppa människor från att ta sig ut istället för att hindra de som ville ta sig in. Man byggde ett fängelse som täckte hela länder. Men skillnaden mellan att låsa någon ute och att låsa någon inne är inte glasklar. Båda parter går miste om det mest grundläggande syftet med samexistens - utbytet.

Murar är speciella just eftersom de är fysiska. De är ett definitivt hinder. Handel, kommunikation och möten, allt dessa hindras av en vägg. Varken kryphål eller charm biter på dem vilket också gör dem till en barriär för utveckling. Taggtråd och

landminor är helt egalitära, de dödar dig oavsett vem du är. Det finns ingen chans till varken försoning eller förståelse.

Betydelsen av denna typ av separation är alltså på intet sätt enbart symbolisk. Murar är inte bara monument till isoleringen utan utgör de facto själva isoleringen. Både indelningen i grupper och själva fördrivningen av människor ingår i definitionen för etnisk rensning, begreppet gäller inte bara själva dödandet. Med förbehåll för risken att låt som en tokig liberal, är det på gränsen till en våldshandling att hindra människors fria rörlighet på det här viset.

”Tear down this wall”, var Ronald Reagans uppmaning till Sovjetledningen i Berlin 1987. Men även efter Berlinmurens slutgiltiga fall var la Europa inte murarna bakom sig. Redan 1993 reste spanjorerna meterhöga stängsel runt sina två exklaver Melilla och Ceuta i Marocko för att hindra folk från att ta sig in i EU. Sedan början av 2010-talet och i synnerhet i samband med den ökade flyktingströmmen till Europa har stängsel och murar både påbörjats och färdigställt i ett flertal länder i Östeuropa och på Balkan som ämnar att hindra folk från att kunna komma in i Europa den vägen. Nyligen påbörjades även arbetet med

ett stängsel i franska Calais för att hindra ovälkomna människor från att utnyttja tåg tunneln till Storbritannien.

En simpel invändning kan vara att det väl visst går att resa till Europa trots dessa gränshinder. Det är sant, och det är också just det som är poängen. Dessa hinder är inte tänkta att stoppa vilka som helst. Det är en viss sorts människor som man vill stoppa och för de allra flesta är det tämligen uppenbart vilka det är. Genom att använda just murar skapas dessutom konnotationen att de som stoppas är angripare som vill invadera en - vilket ligger i linje med mycket av den retoriken som förs fram på området - man vill gynna de som eftersträvar en större isolering och vänder sig emot vissa grupper av människor.

Bilden som skapas upp föreställandes en invaderande grupp är inte bara grovt rasistisk, den är dessutom ett

stort hinder för saklig diskussion och behöver således motarbetas på alla plan. Förespråkare av starka yttre gränser behöver inte ha dolda agendor, men de riskerar göra sig till nyttiga idioter som förhindrar samarbetet och öppenheten, just det Europa och EU böra sträva efter.

Europas grund, och hennes historia vilar på murar och isolering. En historia som inneburit både brutalt dödande och fruktansvärda katastrofer. Det framtida Europa som vi bör sträva efter kan omöjligt luta sig mot en vägg, utan öppenhet kräver också just fysisk öppenhet. Det är detta, tillsammans med vår vilja att möta andra som har gjort oss rika, både materiellt och kulturellt. Mitt Europa bygger inga murar. Mitt Europa må bara existera i den avlägsna framtiden, men det är ett Europa som skulle kunna bli så mycket mer. Så låt oss göra det till verklighet.

Philip von Schéele

Snart ser vi resultatet

I landets alla LUF-distrikt går valrörelsen i högt tempo, nu när det bara är några dagar kvar till valdagen. Förbundsstyrelsen har varit med och kampanjat i flera distrikt, som de bör. Många skolbesök med bokbord och debatter, massor av knackade dörrar - ibland knackades omedvetet även partisternas dörrar - interna debattkvällar hålls i hela landet. Allt detta slit för ett mer liberalt Europa och såklart är det till stor del för vår underbara EP-kandidat Anders Rehnbergs skull.

Innan veckan är över, vinner vi val! Nu är det bara timmar kvar tills vallokalerna stänger och vi får reda på resultatet i EP-valet 2019. Det viktigaste nu är att vi samlar all kraft och energi och är som mest aktiva, för att föra fram vår politik tills den sista rösten är lagd. Vi, LUF:are och Liberaler, kan ha olika sakpolitiska åsikter när det gäller EU, men ett gemensamt mål, det har vi också. Det slutliga målet är att se "ett friare och mer enat Europa". Dit ska vi nå så småningom, och denna valrörelse är bara början.

EU:s hela historia började med kol och stålunionen mellan sex stater vars syfte var att hejda ytterligare krig mellan länderna. Fyrtio år

senare fick organisationen namnet Europeiska Unionen. Idag är EU en organisation som kämpar för mänskliga rättigheter, en organisation som möjliggör fri rörlighet, gör det enklare att bo, plugga och jobba i andra EU-länder än det man själv kommer ifrån och som genom sin gemensamma miljöpolitik faktiskt gör markanta framgångar när det gäller att förbättra vårt klimat.

Visst är det fantastiskt? Det tycker vi allihop. Men vi kan ändå enas om att EU inte alltid är så perfekt och att även vår älskade union är i behov av förändring och förbättring för att vi ska kunna nå vårt mål. Och återigen så är det vårt slit den här veckan som kommer möjliggöra dessa förändringar, så vi måste fortsätta kämpa för att sprida mer liberalism och öka partiets antal mandat.

Att EU inte är perfekt är inte så konstigt, med tanke på att det längre har varit de konservativa krafterna som har haft makten i Bryssel och nu går samma konservativa krafter till val på att göra EU "lagom" igen. De vill bekämpa våld "lagom" mycket, de vill kämpa för en "lagom" stor miljöförbättring, "lagom" mycket handel och "lagom" goda relationer medlemsländerna emellan. Det de

konserverna inte förstår är att miljöskydd, brottsbekämpning och den fria rörligheten är grundstenar i EU:s existensberättigande. De är essentiella saker som lägger grunden för en bättre värld. Och då är "lagom" inte bra nog. Det förstår vi och vi kommer inte låta dem förstöra vår fina union ännu mer. Vi liberaler kommer göra EU bättre istället, genom att få in fler liberala själar in i EU parlamentet, driva frihetliga reformer och rösta för bättre förslag.

Det är ingen hemlighet för LUF:are att en valrörelse är väldigt rolig och spännande, men den är också väldigt intensiv och utmattande, speciellt när vi knappt återhämtat oss från den i höstas. När det känns kämpigt, när det känns som att valrörelsen inte kan vara över snart nog - kom ihåg att ett bra resultat på valdagen kommer att få dig att glömma allt som gick fel, det kommer vara värt allt jobb och all den energi som du har lagt ner för liberalismens skull. Att få veta att Anders har kommit in i EU-parlamentet kommer vara kvittot för varenda dörr du har knackat och för vartenda samtal du har haft.

Varje gång du känner dig trött, kom ihåg att vi Liberaler faktiskt kommer göra en skillnad och stoppa förstöringen av vår jord, med en miljöpolitik som kommer bygga en grönare värld för våra framtida generationer. Kom

ihåg att med en gemensam valuta, euron, kommer alla svenska företag få bättre export- och importvillkor och att du, som privatperson kommer slippa det krångliga valutautbytet innan en resa. Kom ihåg att med ett friare och mer liberalt Europa kommer det vara möjligt för dig att flytta utomlands när du vill och plugga och jobba vart du vill, så länge du vill. Kom ihåg detta och fortsätt kämpa några sista dagar för att se resultatet. Och glöm inte heller att tacka och stötta de andra liberala stjärnor som tillsammans med dig kampanjar dag och natt för vår skull, för Sveriges och Europas skull. Glöm inte att ge de en kram och säga hur bra de är, för det förtjänar de allihop, även partisterna.

Att EU är en viktig organisation är uppenbart. Att den är bra, men inte perfekt kan vi också enas om. Vem ska genomföra dessa nödvändiga ändringar, om inte vi liberaler? Det är dags nu, mina liberala frihetskämpar, upp med er, ut på gator och torg och fortsätt det fantastiska kampanjarbetet några dagar till. För du behövs och din hjälp behövs. Du behövs för ett mer miljövänligt Europa, för ett mer jämställt Europa, för ett bättre Europa. Du behövs för ett mer liberalt Europa. Så upp med dig nu och fortsätt kampanja in i det sista.

Ani Daspanyan

A portrait of Anders Rehnberg, a man with short brown hair, smiling and wearing a dark green button-down shirt. He is standing outdoors with a city skyline and church spires in the background. The image has an orange gradient overlay at the bottom.

Anders Rehnberg

Din röst för ett EU med friare handel,
tuffare klimatarbete och starkare
skydd av mänskliga rättigheter.

Kryssa Anders Rehnberg
#5 på Liberalernas lista
till Europavalet.

”Stödet från LUF ger energi!”

Intervju med Anders Rehnberg, LUF:s kandidat till Europaparlamentet. Av Karin Pettersson.

Varför är EU så viktigt för just dig?

Jag är uppväxt med en mamma som tog med mig på resor runtom i Europa redan i tidig ålder. I kombination med att jag tidigt såg värdet av att kunna röra sig fritt och handla fritt så var det en självklarhet att gå med i det mest EU-positiva partiet.

Vad förväntar dig mest i möten med väljare?

Att så få vet att det är val snart. Veldig få svenskar vet om att det är val. Det måste bli lika självklart att rösta i EP-val som i riksdagsval. Partierna ett stort ansvar i att föra en seriös debatt som inte vilseleder om EU. Framförallt medierna tar inte sitt ansvar vad gäller bevakningen av EU-frågorna. Jag blev uppriktigt provocerad när jag läste att Expressen prioriterar att ha en heltidsreporter i Washington men inte Bryssel. Media måste komma in i matchen.

Vad hotar EU just nu?

Det enskilt största hotet är trots allt klimatkrisen. Vi ser snö i maj och skogsbränder i juni, hotet är ett faktum och vi måste göra något åt det.

Vart tror du EU tar oss under kommande mandatperiod?

Det beror på valresultatet. Om liberaler och gröna krafter stärks och om vi får en progressiv ordförande för EU-kommissionen kan vi nå långt kring såväl klimat som migration och mycket annat. Risker är dock att nationalisterna blir så starka att de kan förhala och blockera beslut, då riskerar samarbetet istället att backa.

Vad behöver vi lyfta mer i valrörelsen, vilka frågor får inte glömmas bort?

Handelsfrågorna och mänskliga rättigheter! Det är bra att alla nu vill prata klimat, migration och hårdare krav på länder som Polen och Ungern. Samtidigt får vi inte glömma att fler frihandelsavtal och förbättrade möjligheter för företagen är avgörande för vårt välstånd. Vi får inte heller glömma att EU kan vara en viktig röst för mänskliga rättigheter runtom om i världen.

Hur känns det med valrörelsen, hur mår du?

Under omständigheterna, bra! Det är naturligtvis tufft att vara kandidat och vi som kandiderar är hårt pressade, samtidigt är det väldigt kul och jag känner ett oerhört stöd från LUF vilket ger mycket energi!

Kan du, som veteran, ge tre snabba tips till de LUF:are som just nu är ute i EP-valrörelsen - vissa för första gången!

Tänk på att det inte är en folkomröstning om EU-medlemskapet och att det är viktigare att berätta hur EU kan bli bättre än varför EU är bra! Tänk på att olika personer vet olika mycket om EU och att anpassa er efter det. Ha kul!

Vad kommer du vilja ta tag i först, när det visar sig att vi fick alla röster och du är på plats i Bryssel?

Mitt första projekt som Europaparlamentariker är att bjuda ner LUF:are att besöka mig såklart! Därefter tänker jag se till att hamna i ett bra utskott så att jag kan åstadkomma något de kommande åren!

Handen på hjärtat igen - vad tycker du om partiets kampanj?

Det är bra att vi visar att vi är de mest EU-vänliga,

och när alla andra säger nej eller nja till allt är det skönt att tillhöra ett parti som är positiva till mer samarbete. Däremot är det ingen hemlighet att jag inte var helt nöjd med "Ja till EU" och liknande budskap, jag tror inte vi vinner väljare att på att vara mest för EU utan att ha bäst förslag för att utveckla EU. Därför har också vi ett stort ansvar att gå steget längre och förklara vad "ja" innebär i praktiken.

Säger du EU-val eller EP-val?

EU-val! EP-val vore kanske mer korrekt men min erfarenhet är att de flesta människor inte har någon aning om vad det innebär, många vet ju inte ens vad EU-val innebär. Europaparlamentsvalet är ju dessutom det enda allmänna val som hålls till en EU-institution så det är de facto det enda "EU-val" vi som medborgare deltar i.

Du kommer kunna sätta ett kryss bredvid ditt eget namn - går det ens att ta in?

Nej, det är verkligen surrealistiskt. Samtidigt är jag nu så fokuserad på valrörelse att jag inte har tid att tänka eller känna efter. Dock är det svårt att inte bli väldigt berörd när man ser människor som klättrar upp på lyktstolpar mitt i natten, jag är oerhört tacksam för allt stöd jag får.

Var är visionerna?

Vägskalet, Ödesvalet, Europaparlamentsvalet. Kärt barn har många namn. Enligt somliga är det valet mellan en auktoritär nationalism som hotar det europeiska samarbetet och en federalism som kommer skänka välstånd till hela kontinenten.

Men så enkelt är det inte. Valet är inte så svart och vitt som det kan verka eftersom Europa inte står och väger mellan Emmanuel Macron och Viktor Orban. Verkligheten är tacksamt nog betydligt gråare än så med både dammiga Socialdemokrater och förvirrade Miljöpartister däremellan. Inför det stundande valet är det dock beklämmande få som vågar tänka bortom några få sakpolitiska förslag som eventuellt kommer innebära reell skillnad för unionen.

Nästan alla partier kan tala varmt om fredsprojektet, det EU som bildades efter andra världskriget, och samarbetet som underlättar handel och tillväxt. Men bortom nästa mandatperiod har de flesta svårt att formulera något konkret om vart de vill. Hur kommer det sig?

Landsorganisationen Sverige (LO) går till val med kampanjen "Ta

tillbaka kontrollen" som inte bara för tankarna till Lämna-sidans Brexitkampanj från 2016, det ÄR samma kampanj. Vitt på rött med ett budskap som vid första anblick låter som konkret politik men som vid närmare granskning visar sig vara populistiska slagord och inget mer. LO är dock inga som behöver göra det särskilt komplicerat för sig. De är en intresseorganisation och deras syfte är att försvara sina medlemmars intressen och skapa opinion till förmån för Socialdemokraterna. Varje år ger LO sex miljoner kronor och mer kostar det inte, tydligen, för att få sin kandidat på andraplatsen på EP-vallistan. Grattis, Johan Danielsson. Blotta tanken på att Svenskt Näringsliv skulle betala miljoner för att få peta Moderaternas Jessica Polefjård är förvisso roande - men fullständigt osannolik. Socialdemokraternas visioner väger inte tungt, men deras förstenamn Heléne Fritzon, hon har väl rimligtvis något vettigt att säga? I en intervju med

Svenska Dagbladet (190415) låter det såhär:

“Varför ska man rösta på dig, och inte en annan socialdemokrat? Vad är det just du kan göra?”

“I första hand ska man rösta på partiet Socialdemokraterna. Vi har fem parlamentariker idag och hoppas få fler. Sedan ska man på valsedeln kunna ge uttryck för vilken kandidat man känner störst samröre med.”

Heléne Fritzon säger sig gå till val på att försvara demokratin i Europa men på frågan om varför man ska rösta på henne är så att svaret alltså att Socialdemokraterna då får fler platser i parlamentet. Det är ingen nyhet att Socialdemokraterna sätter makt före politik, men det här måste sätta något rekord i karismabefriat posering.

Kristdemokraterna, det enda partiet det går bra för just nu, har gått ut med sin storslagna vision: lagom. Make EU lagom again må vara en kreativ blinkning till Donald Trumps presidentkampanj 2016 - men när var EU lagom, och räckte EU till då? Deras kampanj vittnar snarare om ett försök att rulla tillbaka det europeiska samarbetet eftersom man i partigruppen EPP har misslyckats att lösa några av de stora frågorna.

Balansen mellan sakfrågor och värderingar är svår, alltid finns det

något som väljarna inte tycker det fokuseras tillräckligt mycket på. Det finns grund för analysen att de senaste åren där vi struntat i sakpolitik för en tävlan i att vara mest anti-SD har krävt sin rätt. Vi är svältfödda på sakpolitik efter både detta och regeringskrisen - allt vi vill är att snacka konkreta förslag. Det är bra att väljarna får något mer konkret att ta ställning till när de går till valurnorna, men återigen överkompenserar vi, fast nu åt andra hållet. Vad vill partierna egentligen för Europa om vi tänker längre än 2024?

Sverigedemokraterna och Vänsterpartiet stod fram tills nyligen för ett svenskt EU-utträde, men nu har de insett vilket kaos det skulle innebära. Istället ska man vara en opposition i Bryssel och motarbeta EU inifrån. Att även EU-skeptiker representeras i Bryssel är naturligtvis viktigt - för det finns trots allt de som är EU-skeptiska och de borde representeras enligt den demokratiska konstens alla regler - men de två ytterkantpartiernas nya linjer beror inte på att deras visioner för Europa har förändrats, de har helt enkelt fegat ur och vågar inte längre stå för vad de egentligen tycker.

På tal om opposition så går Liberalerna ut och svingar mot alla i den här valrörelsen. Man kan inte förneka att det är en radikal europapolitik som partiet vågar driva

istället för att rätta sig i samma led som Centerpartiet och Moderaterna. EU ska få beskattningsrätt, EU ska fördjupa samarbetet i en mängd stora frågor och EU ska bli en federation. Det kanske skrämmer iväg väljare som ser Brysselbyråkratin som ett oövervinneligt monster, men Liberalerna vågar åtminstone tala öppet om sina visioner för Europa och gå på offensiven för vad de tror på.

Centerpartiet fortsätter med sin kampanj "Framåt" som var överallt under valrörelsen 2018. "Vår klimatpolitik behövs i Europa" ackompanjeras med beslutsamma bilder på Annie Lööf och Fredrick Federley. Problemet för Centerpartiet är att de i EU-politiken, precis som i den nationella - fejar ur när det gäller att stå för en radikal och effektiv klimatpolitik. "Ja till sänkt dieselskatt, nej till europeisk kol-

EU ska få beskattningsrätt, EU ska fördjupa samarbetet i en mängd stora frågor och EU ska bli en federation. Det kanske skrämmer iväg väljare som ser Brysselbyråkratin som ett oövervinneligt monster, men Liberalerna vågar åtminstone tala öppet om sina visioner för Europa och gå på offensiven för vad de tror på.

dioxidskatt” vore en något ärligare beskrivning av Centerns ”ambitiösa” klimatpolitik. Precis som i riksdagsvalet har Centerpartiet gjort det till sin överordnade uppgift att bekämpa högerpopulism - men vad vill man utöver att vara emot något?

Europaparlamentsvalet den tjugosjätte maj 2019 är ett ödesval men paradoxalt nog är det få som tagit sig an att formulera vad man vill med unionen i framtiden. Att Miljöpartiet vill bygga tågbanor är såklart trevligt, men är visionen 500 miljoner glada européer som tågluffar tillsammans? ”Hej då stöldlighör”, säger Moderaterna. Det är givetvis ett bra förslag det med, men det ska tydligen ske på bekostnad av den fria

rörligheten. Om det ens kan kallas en vision så är det slutet för den europeiska eran som Carl Bildt och Gunnar Hökmark så ofta vurmat för.

Det går att konstatera att det i princip bara är Kristdemokraterna och Liberalerna som tar sig tiden att prata visioner inför det kommande valet. Problemet är att de ena partiet inte riktigt vet vad de står för, och det andra har varit upptaget med interna stridigheter istället för att låta väljarna höra visionen.

Marcus Willershausen

Det är inte vårt ansvar

En envis Omni-flash tränger sig igenom mitt Valborgsfirande.

Jag har, för en dag, struntat i valrörelsen. Fått ledigt från mitt parti-jobb, undvikit att prata politik och istället åkt till Uppsala för att testa studentlivet, umgåtts med mina "vanliga" kompisar. De där vännerna som kanske inte direkt är med mig i valrörelsen men som är så enormt viktiga. Jag har klätt på mig civila kläder och skrubbat bort gnuggisar från armarna och blivit någon slags omvänd Askungen på en filt i parken med gräsfläckade jeans.

Tills den där jäkla flashen kommer. Jag må vara folkpartist och därav DN-dyrkare, men artikeln från Hans Rosén som publicerades den trettiande april 2019 gör mig bara förbannad. "Få svenskar vet att det är EU-val i Maj".

DN/Ipsos har mätt, och tydligen har drygt två tredjedelar av vår befolkning ingen aning om att det är val snart.

Trots att det är meningen att jag ska vara ledig, så kan jag ju inte stänga av. För det är just tre veckor till val, och om du väckte mig mitt i natten hade jag kunnat rabbla

när förtidsröstningen börjar (åttonde maj) när valdagen är (tjugosjätte maj), vilka frågor partierna driver och vilka deras toppnamn är.

Sådant kan jag, som LUF:are och politisk tjänsteman. Men jag kan det också för att jag är EU-medborgare, och det är min sabla skyldighet att hålla koll.

Det är min skyldighet som demokratisk medborgare att veta när det är val, veta vilka alternativ jag har, och ta reda på vad jag tycker. Det är mitt jobb att veta var min vallokal ligger, och att gå dit - om jag så gör det för att rösta blankt.

Som mini-politiker och förtroendevald ungdomsförbundare är det också mitt ansvar att få upp affischer, dyka upp vid bokbord, knacka dörrar, dela ut flygblad och lappa brevlådor. Det är så jag förvaltar förtroendet från mitt förbund och mitt parti, det är så jag backar min ideologi.

Men det är inte mitt jobb att informera Sveriges medborgare om att valet äger rum. Det är inte mitt jobb att berätta för dem att deras land

Men så pass lite att jag behövde söka mig bort från klassrummet för att lära mig vad Sveriges EU-medlemsskap innebar.

Jag hittade svar på alla frågor jag någonsin hade kunnat ställa om EU, och ytterligare alla de som jag aldrig hade kommit på tanken att undra över - genom mitt medlemskap i Liberala Ungdomsförbundet. När det kommer till EU-kunskap finns det ingen bättre plats, speciellt inte för den som har förmånen att vara aktiv parallellt med Anders Rehnberg.

Men grundläggande demokratikunskap ska inte kräva politiskt medlemskap. Informationen om hur institutionerna som bestämmer över mitt liv fungerar ska vara mig lättillgänglig - jag ska lära mig det i skolan.

Vi säger ju ofta att skolan är framtiden, det vi tar med oss därifrån är det vi bygger våra liv och vårt samhälle med. Och just därför är det under all kritik att skolan faller så fruktansvärt kort när det gäller undervisning om EU, om Europaparlamentet, kommissionen och ministerrådet. När jag letar igenom min gamla Google Drive-mapp från skolåren hittar jag inget om EU i mina obligatoriska skoluppgifter. Jag hittar en knapp sida i min gamla SO-bok från högstadiet, och bristen på

blyertsstreck i marginalen vittnar om att detta var en sida som aldrig dök upp på prov.

Ni som läser det här, ni vet hur beroende Sverige är av EU. Ni vet hur stor del av vår handel som sker på den interna marknaden, vilken andel av vårt BNP som det motsvarar, ni vet hur många som dog i skyttegravar innan Europa slöt fred. Men ni ska inte behöva gå med i LUF för att veta det. Det ska räcka med att gå i skolan.

Karin Pettersson

Hvad vilja Europa?

Liberalerna säger JA! till Europa. Vad det betyder är aningen oklart. Kampen om EU:s vara eller icke vara har vunnits nationellt och frågan är nu vilken sorts union vi vill ha.

Partierna som tidigare var skeptiska – Centerpartiet och Miljöpartiet – har blivit starka EU-anhängare och de som ville lämna unionen – Vänsterpartiet och Sverigedemokraterna – har tonat ner sitt motstånd och vill nu istället reformera den enligt sin egen vision.

Vi får ofta höra att högernationalister vinner mark över Europa och att de är emot allt vad EU står för. Detta stämmer, men Ungerns premiärminister Viktor Orban har inget intresse av att krossa eller lämna EU. Han spelar ett fult dubbelspel där EU målas upp som en fiende för att vinna inrikespolitiska poänger, samtidigt tjänar han på vår union och välståndet som kommer med den. Ungern betalar en årsavgift på 0,8 miljarder euro, cirka 0,7 % av landets BNP, och får tillbaka drygt 4 miljarder euro i stöd, vilket motsvarar ungefär 3,4 % av BNP. För varje euro som Ungern betalar till EU får de fyra tillbaka.

Högernationalisterna erbjuder inget

seriöst alternativ. Varken Ungerns Orban, Italiens Salvini eller vår egen Jimmie Åkesson besitter lösningen på vår tids problem eller är förberedda inför morgondagens.

Stängda gränser kommer inte skapa fred i Mellanöstern.

Klimatförändringarna kommer inte stoppas genom att skylla utsläppen på Kina. Fabriker som flyttats utomlands kommer inte tillbaka.

Det är lätt att falla för enkla narrativ när media och partier anspelar på dem för klick eller röster. Inför Europaparlamentsvalet 2019 släppte den pro-europeiska tankesmedjan European Council of Foreign Relations (ECFR) rapporten *What Europeans really want: Five myths debunked*, som – vilket titeln antyder – slår håll på fem väletablerade myter om EU och Europa.

Rapporten nyanserar narrativen kring europaparlamentsvalet och ifrågasätter idén om att valet rör sig

om någonting så enkelt som binära motsättningar – väst mot öst, federalism mot nationalism, Macron mot Orban – och visar att konfliktlinjerna är betydligt mer komplexa.

Europas invånare delar inte bilden av att det finns en konflikt mellan Europa och nation. ECFR:s undersökning fann att för 75 % av tillfrågade EU-medborgare var den europeiska identiteten lika viktig som den nationella. Östeuropa målas oftast upp som euroskeptiskt i media - men medborgare i Polen, Ungern och Rumänien lade alla en stor vikt vid sin europeiska identitet. Svagast var den europeiska identiteten i Sverige och Danmark.

Östeuropéer värderar inte bara sin europeiska identitet högt, många föredrar dessutom EU framför sina nationella parlament. ECFR undersökte om EU-medborgare ansåg att EU stod i vägen för nationella regeringar eller om EU skyddade från dem. Inget tydligt geografiskt samband hittades. Länderna där flest ansåg att EU-medlemskapet skyddade var sådana med utbredd korruption, som Rumänien och Spanien. Synen på EU som beskyddare var som minst i Sverige och Nederländerna, länder som präglas av stark tillit till nationella institutioner.

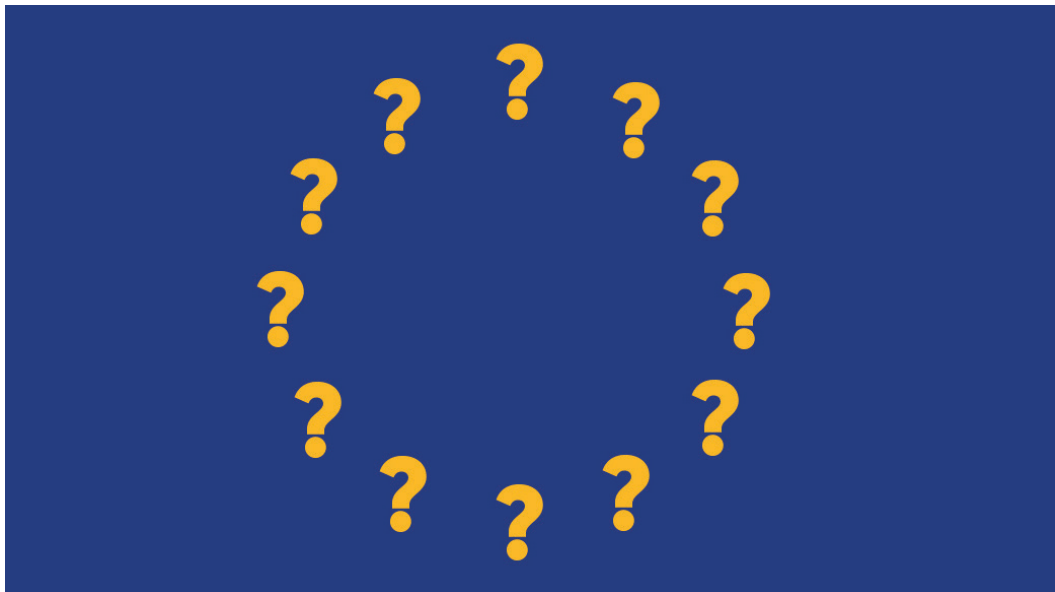
Vidare delade ECFR in de tillfrågade i fyra olika grupper: De Systemtrog-

na – som litar på både EU och på sitt nationella parlament, de EU-trogna – som litar på EU men inte på sitt nationella parlament, Nationalisterna – som litar på sitt parlamentet men inte på EU, och de Gula Västarna – som inte litade på någotdera.

Föga oväntat var gruppen Systemtrogna störst i välfungerande länder som Nederländerna, Danmark och Tyskland. Mer förvånande var gruppen EU-trogna, den var som störst i Östeuropeiska länder som Rumänien och Slovakien, länder där gruppen Nationalister var försvinnande liten. Gruppen Gula Västarna var stor i både öst och väst, men framförallt i Sydeuropeiska länder som Spanien, Frankrike och Grekland. Nationalisterna utgjorde endast en liten del i alla länder, under en fjärdedel av alla tillfrågade förutom i Österrike. Det kan därför konstateras att EU-motståndare är ett litet hot.

Frankrikes presidentval 2017 var ett praktexempel av alla dessa narrativ samtidigt. Valet stod mellan federalisten Emmanuel Macron, påhejad av demokrater, och nationalisten Marine Le Pen, påhejad av Moskva. Två år senare med facit i hand är det lätt att vara efterklok.

Macron har visat sig vara lika fransk som liberal medan Le Pen och andra högnationalister har givit upp ambitionerna på att lämna EU. Antingen

av populistiska skäl, eller i rädsla för kaos á la Brexit eller för att de på riktigt tror de kan lägga anspråk på makten i EU. Orsaken spelar liten roll.

Högernationalisterna är emot precis allt vad vi stå för, glöm inte bort det, men glöm inte heller bort var vi står. Tillhör vi partiet som är mest pro-EU för att vi har en förkärlek för överstatliga organisationer? Nej, vi älskar EU för hennes möjligheter. Tillsammans med andra demokratiska länder har vi skapat det mest ambitiösa demokratiska projektet i samtida historia.

EU:s framtid behöver därför tas på större allvar. Det känns storslaget att slåss en slutgiltig strid mot mörka krafter men verkligheten är dessvärre något tråkigare. Till

skillnad från andra kan vi utan att tveka välja Macron över Orban men det är inte helt klart att det kommer gynna oss att måla upp konflikten som ett val mellan dessa två motpoler. De flesta ligger någonstans mellan Macron och Orban, och något närmare den förstnämnde enligt rapporten.

ECFR drar slutsatsen att EU:s medborgare söker efter radical agents of change och att de längtar efter ett nytt alternativ till det EU som varit under tvåtusentalets första år. Här ligger Liberalerna rätt i tiden som det parti med störst ambitioner att utveckla och förbättra EU. För att visa detta måste vi vara smartare än att blint ropa JA! som svar på den öppna frågan om EU:s framtid.

Love Frisell

FO-krönika:

En europeisk federation är nationalismens motpol

Liberala ungdomsförbundet tar ofta kontroversiella beslut och provocerar inte sällan våra motståndare till vanvett. Utspel om droger, sprit eller sex får alltid moralhögern och paternalismvänstern att gå igång. Något annat som brukar uppfattas som provokativt är när LUF ifrågasätter nationalstaten, symboler för nationen eller nationalism i allmänhet. Vi ska inte provocera för provocerandets skull, det vore ju bara tramsigt. Men efter år av både diskussioner och vägande av liberala principer får vi inte vara rädda för att sticka ut hakan. Det är vår uppgift.

EU och relationen mellan landet Sverige och den europeiska unionen som helhet är ett exempel på ett sådant ämne där vi ofta fått utstå kritik. Jag är stolt över LUF för att vi i en tid då nationalismen fräter sig in i alla riksdagspartiers idéer och får allt starkare grepp om samhället orkar stå upp för det europeiska samarbetet, det är nationalismens motpol.

Du som varit ute och knackat dörr,

varit med vid ett bokbord eller bara tagit diskussionen på familjemiddagen kan säkert ha hört klyschan "ni liberaler vill bara se en massa överstatlighet". Det är ett märkligt argument. Varför skulle just konstruktionen Sverige vara mer demokratisk än konstruktionen EU? Vi tjafsar sällan om "överkommunlighet" utan inser att var fråga behandlas som mest effektivt på en särskild politisk beslutsnivå. Det är till exempel rimligt att det är kommuner och inte staten som beslutar om lokala frågor som cykelvägar eller övergångsställen. Det är också rimligt att staten beslutar om vissa saker, som sjukförsäkrings-systemet och vad som ska eller inte ska vara kriminellt. På samma vis är det rimligen så att vissa saker beslutas av EU och inte tjugoåtta länder var för sig.

"Men är det demokratiskt, EU är ju så stort, min röst spelar mindre roll?" kanske någon invänder. Till de som använder den logiken vill jag säga - är Malmö mindre demokratiskt än Lund, bara för att det är färre där som röstar?

Är USA mindre demokratiskt än Venezuela? Graden av demokrati ligger inte i antalet röstberättigade medborgare utan i hur systemet är uppbyggt, om människors grundläggande rättigheter respekteras, om rättsstaten respekteras och så vidare.

”Men europaparlamentet ligger ju så långt ifrån medborgarna?” fortsätter ytterligare någon vid bokbordet eller familjemiddagen. Jag köper inte det. Vi har ju val till europaparlamentet just för att medborgare ska kunna välja och kanske framför allt välja bort eventuella ledamöter som inte sköter sig. Om en är missnöjd med en ledamot så bör en ju rösta på någon som varit duktig på att vara delaktig i den svenska debatten. Att parlamentet sedan ligger i Bryssel har ju ingen direkt påverkan på vilka idéer eller principer parlamentarikern arbetar efter. Till sist kan jag undra om den som vädrar den här invändningen mot europasamarbetet tycker att riksdagen ska upplösas för att den några gånger i veckan sammanträder i Stockholm eller kanske att kommunfullmäktige borde läggas ner för att det ligger i en och inte alla kommundelar? Om en håller med om att vissa frågor måste lösas gemensamt så borde en också inse att besluten måste fattas på en plats - och gemensamt för alla platser är att de ligger någonstans.

Det kanske inte är en valfråga men vi i Liberala ungdomsförbundet är alltså jämnt en drivkraft i och har svar på den viktigaste frågan som rör demokratiutvecklingen i EU: den Europeiska Unionen ska utvecklas till en federation.

Det är klart att ett EU så som det ser ut idag bör kritiseras utifrån att varje enskilt land har så mycket inflytande på bekostnad av det folkvalda parlamentet. I till exempel utrikespolitiken och vad det gäller miljöskatter får det principiella konsekvenser i att EU blir tandlöst eftersom enskilda länders särintressen stoppar ambitiös politik. På principiell nivå är det ännu värre: varför ska ett enskilt lands interna politik kunna stoppa hela EUs folkvalda parlament? Borde en liten kommun, såsom Vellinge, få vetorätt mot alla riksdagens beslut? En sådan ordning vore löjeväckande. Istället borde parlamentet stärkas genom att de får utse kommissionen, den verkställande makten. På så vis skulle det europeiska folket få makten och EU skulle bli mer demokratiskt.

”Fångad av Europa”

Melodi: “Fångad av en Stormvind” , Carola i Melodifestivalen 1991. Framförd av: LUF Storstockholm.

Jag har aldrig slutat tro
Att vår union kan bli ännu mer
Fast jag inte kan förstå
Finns en EU-stat där jag kan börja
om igen
Känner värmen ifrån hela EU:s famn
Plötsligt ser jag - vi kan ro det här i
hamn

Jag är fångad av Europa
Fast för dig
Ingenting kan hindra mig
När jag vill plugga, bo och resa
Fångad av Europa
Varje dag
Vi är alla samma lag
Nu ska EU bli en federation (uttal
fedration)

Det är dags att stanna kvar
Den frihet som byggts ska försva-
ras nu
Storbritannien blir ej kvar
Men populismens makt kommer få
ett slut
Utan gränser och fler frihandelsav-
tal
Nu är dags att kämpa i vårt EP-val

Jag är fångad av Europa
Fast för dig

Ingenting kan hindra mig
När jag vill plugga, bo och resa
Fångad av Europa
Varje dag
Vi är alla samma lag
Nu ska EU bli en federation (uttal
fedration)

I vår drömvärld
Förenad i federation
Vår längtan vaknar
När vi ses och kryssar in Rehnberg

Jag är fångad av Europa
Jag är fångad av Europa
Fast för dig

Ingenting kan hindra mig
När jag vill plugga, bo och resa

Fångad av Europa
Varje dag
Vi är alla samma lag
Nu ska EU bli en federation (uttal
fedration)

“EU”: vinnare av LUF-eurovision 2019

Melodi: “You”, Robin Stjernberg i Melodifestivalen 2013. Framförd av LUF Kalmarsund.

Hey, do you remember
How Europeans used to fight?
Fearing for our destiny

Germany were nazis
And half of us were communists
That was before

If only you could see us now
We live our dreams, we owe it all to
EU
We owe it to EU

Refräng

Isn't it crazy? Yeah, isn't it crazy?
It's all because of EU
All because of EU

It's all because of EU, oh
All because of EU, oh
We know that if the sky would fall
We'd survive it all
Because of EU, oh

We reach for federation
And european corabon-tax
Making me smile

Even while populists arrive
We know that we will always be in
EU
We're right there with EU, hey

Refräng

It's all 'cause of EU
Because of EU
Because of EU
It's all because of EU

We know that if the sky would fall
We'd survive it all

Because of EU
It's all because of EU, oh
All because of EU, oh
We know that if the sky would fall
We'd survive it all
Because of EU, oh

luf

LIBERALA
UNGDOMSFÖRBUNDET

Posttidning B

Avsändare

Liberala Ungdomsförbundet
Hantverkargatan 25 ÖG
11221 Stockholm